

Stema, jeg holder i Haanden, medens man andetsteds lægger Tolden paa Besktyttelses-satserne foruden at begge beskattede Lüksus. Der ligger Forfælleren og, saa vidt jeg ved, var Tschernings Standpunkt det, at han fremfor alt ikke vilde Finansstold, hvad Fri-handelsmændene netop ville. Som sagt, denne historiske Underfølgelse udtræver en udførligere Dokumentation, end her kan være Tale om. Hvad mine Finans teorier i en Pjece angaar, vil jeg henstille til ærede Medlemmer hellere at læse dem i Sammenhæng end at dømme efter et Løstrevet Citat i den Indledning til Afhandlingen, som bygger paa en velbekendt og meget benyttet og i mangfoldige Oplag udkommen engelsk Nationaløkonomi. Siden jeg her nævner England, vil jeg sige, at det ærede Medlems Beundring for England jo er velbekendt, og nu høre vi jo i Dag, at Manchester-Læren i England har forvandlet Landet aldeles, saa man ikke tænker paa Krig mere, men vil Fred mellem Nationerne. Anledningen til denne Udtalelse er vel Voldgiftstraktaten med Amerika. Jeg tror ikke, dens Betydning er saa overordentlig, og skal henvise til, at det ikke er saa længe siden, Dr. Jameson gjorde sit Tog mod de hollandske Nybyggere i Afrika. Ganske vist er han bleven dømt, men sagtens, fordi han ikke sejrede. Havde han sejret, vilde han have været Englands Nationalhelt i dette Øjeblik. Det er ikke længe siden, England bombarderede aabne Byer paa Afrikas Kyst, og det fører i dette Øjeblik Krig i Nubien, saa jeg kan ikke se, at det er aldeles forvandlet endnu. Men det kommer maaske. Det ærede Medlem brugte adskillige af sine velbekendte Udtalelser, jeg skal kun ganske kort pege paa dem her. Der forekommer i hans Foredrag gentagne Gange Paavisning af, at der kastes store Beløb i Grams til toldbesktyttede Fabrikanten. Han nævnte Fabrikanten af Glas, Klæde og forskellige andre Ting. Jeg skal over for dette blot pege paa, at Tillægget til Toldkommissionens Forhandlinger indeholder Oplysninger, vistnok overordentlig paalidelige, fra en toldbesktyttet Fabrikant, som bærer akkurat samme Navn som det, der er det ærede Medlems borgerlige Navn. I disse staar der, efter at han har fremskillet, hvor stor Toldbesktyttelsen er, og forklaret, at den er fuldstændig unyttig: „Naar der nu spørges, om den danske Fabrik i Ly af Toldbesktyttelsen tjener hele denne enorme Difference i Tillæg til den Fortjeneste, som den skotske Fabrikant har beregnet i sin Salgspris, saa maa Svaret lyde benægtende, og Marsagerne ligge lige for Haanden. Bort Anlæg er for lille og for dyrt, og vore Driftsomkostninger

ere meget for høje i Forhold til Produktionen.“ Altsaa har det ærede Medlem om sin egen toldbesktyttede Virksomhed sagt, at til ham falder der ingen Millioner i Grams, men de forsvinde alle sammen paa Grund af det ulykkelige Misforhold, at han lever i dette lille, eller vi maa maaske sige i dette for ham for lille, Land i Stedet for paa en Skueplads, som bedre svarer til hans Evner og Teorier. Jeg er overbevist om, at naar det ærede Medlem taler saaledes, vil han med Væghed kunne faa en Masse toldbesktyttede Fabrikanten, som ogsaa faa Del i de Millioner, som kastes i Grams, til at give den samme Erklæring. Man skal ikke tale saa teoretisk, som det ærede Medlem plejer at gøre, om de store Summer, der kastes i Grams, men i hvert enkelt Tilfælde undersøge, hvor de blive af. Der synes da slet ingenting at blive til Fabrikanten eller maaske dog lidt. Jeg kan ikke sige det med Bestemthed, men i hvert Tilfælde protesterer Fabrikanten mod, at disse Millioner komme i hans Bomme. Jeg har ved tidligere Lejligheder, og jeg skal ikke gentage det her, bemærket, at naar det bliver sagt, at saa gaa Millionerne til Spilde, da er det ikke Tilfældet, de gaa dog et Sted hen. Saa, dersom man kunde give Arbejderne og Fabrikanten en bedre og nationaløkonomisk mere fordelagtig Bestæftigelse, var det jo godt, men det lader sig nu ikke saadan gøre, og gaa Millionerne ikke til Fabrikanten, gaa de dels til Arbejderne, dels til Forrentning, Omkostninger ved Bygningen, Maskiner og meget andet. De gaa altsaa et Sted hen, og for en stor Del blive de her i Landet. Det er jo et Forhold, som kunde opfordre til en meget vidtløftig Behandling, men jeg vil af det Hensyn, jeg nævnedes i Begyndelsen, ikke inklude mig derpaa, hvis jeg ikke senere tvinges dertil.

Det ærede Medlem, som gerne vil nævne Autoriteter, nævnedes en Professor, Falbe Hansen, som en Gang har sagt, at Toldbyrden sikkert hvilede med en meget stor Del — eller ogsaa brugte han et andet stærkt Udtryk — netop paa den ubemidlede Del af Befolkningen. Saa vidt jeg ved, er det den selv samme Universitetsprofessor, der har forestaaet Udarbejdelsen af denne Statistik, der ligger her, og hvis Resultater vise, at Størrelsen af Toldbyrden paa Arbejderfamilier ikke falder nøjagtig sammen med Angivelsen i de tidligere Udtalelser. Ganske vist søgte det ærede Medlem at bestride Betydningen af denne Statistik. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den ikke behøver at være absolut rigtig, fordi den er lavet af en Universitetsprofessor. Jeg er ikke en ube-